

Mi Mou Milas Gi' Antio

Helena Papparizou

Μέσα μου σαν χειμώνας
Και ντύσου πιο ζεστά
Μου φαίνεται να είναι αιώνας
Και οι μέρες σαν βουνά
Είναι πια θλιβερό
Το ότι ακόμα σ' αγαπώ
Μοναξιά σαν νερό
Και φοβάμαι μην πνιγώ
Μου λες πως από μια στάλα
Καταιγίδα προκαλώ
Λες απλά να πάμε γι' άλλα
Μα σε παρακαλώ
Είναι πια θλιβερό
Το ότι ακόμα σ' αγαπώ
Μοναξιά σαν νερό
Και φοβάμαι μην πνιγώ

Μη μου μιλάς για αντίο
Και μη με σπας στα δύο, ζωή μου
Μη μου μιλάς για αντίο
Μονάχα πες μου πως θα ζω

Αν δε σε είχα μόνο
Έτσι δεν θα σ' έχανα
Αν δεν ζούσα μες στον πόνο
Έτσι δε θα πέθαινα
Είναι πια θλιβερό
Το ότι ακόμα σ' αγαπώ
Μοναξιά σαν νερό
Και φοβάμαι μην πνιγώ

Μη μου μιλάς για αντίο
Και μη με σπας στα δύο, ζωή μου
Μη μου μιλάς για αντίο
Μονάχα πες μου πως θα ζω, θα ζω